

Іванова І. В

здобувач вищої освіти обліково-фінансового факультету
Науковий керівник: асистент кафедри фінансів, банківської справи та
страхування **Боднар О. А.**
Миколаївський національний аграрний університет

ФІНАНСОВІ МЕХАНІЗМИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

В Україні з поглибленням ринкових відносин все більше підприємців усвідомлює об'єктивну необхідність впровадження інновацій для завоювання нових вітчизняних і світових ринків високотехнологічних та конкурентоспроможних товарів і послуг.

Усвідомлення значимості інноваційних перетворень на сучасному етапі розвитку України привертає до даної проблеми інтерес багатьох науковців: В. А. Бабенко [1], О. Волкова, А. Гречана, М. Денисенка, [2], М. Стріха, В. Шовкалюка, А. Седова [3] та багатьох інших.

Українська держава на ділі не забезпечує рівність суспільних і державних інтересів. Вагомим підтвердженням цього є: проведення непрозорої приватизації державних підприємств, передача за безцінь у приватну власність стратегічно важливих державних об'єктів, здійснення захвату кращої землі сільськогосподарського призначення тими, хто працювати на ній не збирається, а отже і не зацікавлені в підвищенні її продуктивності в майбутньому.

Без дієвої фінансової підтримки, впровадження інновацій в державі має обмежений характер, тому саме фінансовий механізм займає провідне місце серед складових механізму інноваційного розвитку країни. Варто відзначити, що бюджетні кошти спрямовуються на здешевлення кредитів, залучених у національній валюті України або в іноземній валюті; надання державної підтримки для реалізації інвестиційних проектів на умовах співфінансування.

Слід відмітити, що дієвий фінансовий механізм не можливий без фінансового регулювання та стимулювання інноваційного розвитку держави.

Для української економіки важливе значення має прискорене формування фінансових об'єднань, які орієнтують виробництво на вирішення стратегічних інноваційних завдань; стимулювання інвестувань інноваційного виробництва шляхом випуску акцій інвестиційними компаніями в разі реалізації ними конкретних інвестиційних проектів; посилення використання лізингу нового обладнання і машин, які необхідні для розвитку виробництва і підвищення його ефективності та ін.

В той же час розвиток національної інноваційної системи, як окремого об'єкту державної політики, стратегічні цілі розвитку, основні засади та функціонування національної інноваційної системи в нормативно-правовій базі відсутні.

Недотримання певних умов може призвести до зростання загроз національній безпеці, вибуття України із числа економічно розвинених країн світу та перетворення її у ресурсний придаток однієї або групи країн – лідерів [3].

В Україні слід обов'язково враховувати світовий досвід у напрямі використання фінансових механізмів стимулювання інноваційного розвитку. Згідно з досвідом розвинених країн світу, вплив інноваційного фактору на економіку має відбуватися шляхом узгодження інноваційної політики з науково–технічною, бюджетно–фінансовою, грошово–кредитною, промисловою та зовнішньоторговельною політикою та за умови досягнення єдності інтересів і встановлення злагоджених стосунків між суспільством, державою, владою, бізнесом та іншими громадськими і науковими інституціями [3].

Для вирішення назрілих проблем інноваційної сфери України доцільно було б здійснити комплекс певних інституціональних заходів:

- упорядкувати і вдосконалити законодавчу та нормативно–правову базу, що регламентує діяльність інноваційного підприємництва, адаптувати її до принципів і норм Європейського Союзу;
- розробити механізм фінансування наукових досліджень в Україні;
- встановити мінімальну частку ВВП (держбюджету), що має спрямовуватись на фундаментальні та технологічні дослідження;
- розробити комплекс заходів з патріотичного виховання, підвищення рівня національної свідомості, культури спілкування, усвідомлення необхідності дотримання існуючих суспільних неформальних правил, норм, традицій тощо;
- розширити пряме державне фінансування у вигляді надання цільових субсидій і грантів підприємствам, субвенцій малим і середнім фірмам, які реалізують інвестиційні проекти;
- збільшити надання спеціальних податкових кредитів та пільг підприємствам і установам різних форм власності, які інвестують власні кошти у наукові дослідження, розробляють прогресивні екологічно чисті технології тощо.

В інноваційній сфері України набуло поширення ігнорування законодавства, призупинення дії окремих статей законів, насамперед тих, які стосуються фінансування інноваційної діяльності, що значною мірою перешкоджає здійсненню інновацій. Отже, вирішення наявних в Україні проблем планування, використання та управління фінансуванням інноваційного розвитку економіки та підвищення їх результативності є невід'ємною передумовою успішного економічного розвитку і безумовно, дасть можливість зробити вагомий крок в розвитку національної економіки України.

Список використаних джерел:

1. Бабенко В. Інвестиційний чинник інноваційного розвитку агропромислового виробництва [Електронний ресурс] / В. А. Бабенко. – Режим доступу : <http://www.nbuv.gov.ua>
2. Економіка і організація інноваційної діяльності : [підручник] / [О. І. Волков, М. П. Денисенко, А. П. Гречан та ін.]. – К. : ВЦ «Професіонал», 2004. –960 с.

3. Стратегія інноваційного розвитку України на 2010—2020 роки в умовах глобалізаційних викликів: збірник // М. В. Стріха, В. С. Шовкалюк, Т. В. Боровіч та інші. – К. : Прок–Бізнес, 2009.